

θέτῳσιν εἰς λαμπρὸν μακυσωλεῖον, οἰκοδομούμενον συνήθως ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου τῆς πυρᾶς. Τὸ ὑπόλοιπον φέρεται ἐν μεγάλῃ πομπῇ εἰς Βενάρην καὶ ρίπτεται εἰς τὰ ὕδατα τοῦ Γάγγου, τοῦ ἱεροῦ ποταμοῦ τῶν Ἰνδῶν.

Καθ' ὅλην τὴν ἀκόλουθον ἐβδομάδα πέντε χιλιάδες βραχυμῆνες ἐλάμβανον καθ' ἑκάστην ἐκ τῶν ἀνακτόρων τροφὰς καὶ χρήματα, οἱ κάτοικοι δὲ πάντες, ἀπὸ τοῦ ἡγεμόνος μέχρι τοῦ ἐσχατοῦ παρία, εἰς ἐνδειξὴν πένθους ἐξύρισαν τὴν κόμην καὶ ἔκοψαν τὸ γένειον. Ὁμολογητέον δὲ ὅτι ὁ γέρον βασιλεὺς ἠγαπᾶτο ἀληθῶς παρὰ πάντων, ὥστε τὸ πένθος δὲν ἦτο μόνον ἐκτέλεσις ἐπιβεβλημένου τύπου. Ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ ἡγεμόνος τούτου, τοῦ πολὺ μοχθήσαντος ἵνα προαγάγῃ τὸν πολιτισμὸν ἐν τῇ χώρᾳ αὐτοῦ, κατηργήθησαν ἐν τῷ Μαρθάρ καὶ τὰ δύο βαρβαρότατα ἔθιμα, ἅτινα πρὸ αὐτοῦ ἐκράτουν, ἡ σφαγὴ τῶν παρθένων καὶ ἡ ἀπάνθρωπος θυσία τῶν χερῶν.

**

Ὁ πολλαπλασιασμός τῶν ἐπιβλαβῶν ἐντόμων καὶ αἱ καταστροφαι αἱ εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιφέρουσι, ἤρξαντο ἀπὸ τινος ἐπισύροντα καὶ τῶν κυβερνήσεων τὴν σύντονον προσοχὴν καὶ μέριμναν. Τὰς δραστηρίους τῶν ἐταιριῶν πρὸς προστασίαν τῶν ζώων ἐνεργείας, ὑπὲρ διαφυλάξεως τῶν πτηνῶν, ὧν ἡ καταδιώξις ὑπὸ τῶν ἀμαθῶν χωρικῶν εἶναι ἡ πρωτίστη αἰτία τοῦ τοιοῦτου ἐπικινδύνου πολλαπλασιασμοῦ, ἐπηκολούθησεν ἡ ἐσχάτως μεταξὺ τῶν κυβερνήσεων τῆς Αὐστρίας καὶ Ἰταλίας συνομολογηθεῖσα σύμβασις περὶ προστασίας τῶν πτηνῶν. Ἦδη δὲ ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργὸς τῆς Γαλλίας κ. Βάδδινγκτον ἐξέδωκε τὴν 31 τοῦ παρελθόντος Μαρτίου ἐγκύκλιον πρὸς τοὺς νομάρχας τοῦ κράτους, πρὸς περιστολὴν τῆς καταστροφῆς τῶν πτηνῶν ἐπιβάλλουσαν αὐστηρὰς ποινὰς εἰς τοὺς ὅπωςδήποτε ἐξολοθρευόντας αὐτὰ. Τῆς ἐγκυκλίου ταύτης δημοσιεύομεν ἐν ταῦθα πλήρη μετάφρασιν, διότι ἐν συντομίᾳ ἐκτίθησαν ἀκριβῶς τὰς ἀνυπολόγιστους ζημίας, αἱ ἐπιφέρει ἡ καταδιώξις τῶν πτηνῶν.

Σ. τ. Δ.

ΥΠΟΥΡΙΚΗ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Περὶ προστασίας τῶν χρησίμων πτηνῶν.

«Ἀπὸ τινων ἐνιαυτῶν, ὁ ὄλεθρος, ὃν εἰς τὴν γεωργίαν ἐπιφέρουσι τὰ ἐπιβλαβῆ ἔντομα, ἔλαβε διαστάσεις σπουδαίας καὶ ἀληθῶς ἐπιφόβους.

»Παρελλήθην ὑπὸ τῶν Ὑπουργῶν τῆς Γεωργίας καὶ τῶν Ἐσωτερικῶν νὰ ἐπιστήσω τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ οἰκτροῦ τούτου φαινομένου, προελθόντος κυρίως ἐκ τῆς ἐλαττώσεως, ἂν οὐχὶ τῆς παντελοῦς ἐξαφανίσεως, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐντομοφάγων πτηνῶν. Τὰ πτηνὰ ταῦτα, καίπερ ὄντα φυσικοὶ φύλακες τῶν ἡμετέρων συκομιδῶν καὶ πολῦτιμοι τοῦ γεωργοῦ συναρωγοὶ, καταδιώκονται πανταχοῦ σχεδὸν ὡς ἐχθροὶ ἐπιζήμιοι. Ὁ ἀγρότης, λησμονῶν τὰς ἀδιαλείπτους αὐτῶν ὑπηρεσίας, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν μόνον τὴν μικρὰν βλάβην, ἣν ἐπιφέρουσι τὰ δὲ παιδία στήνουνσι αὐτοῖς παγίδας καὶ καταστρέφουσι τὰς φωλεὰς των, οὕτω δὲ ἐκλείπουσι ἐκ τῶν

ἡμετέρων ἀγρῶν ἀξιόλογοι σύμμαχοι, οὓς οἱ ξένοι ἀγοράζουσιν ἐξ ἡμῶν ἵνα τοὺς μεταφέρουσιν εἰς τὰς πατρίδας των.

»Πρὸς περιστολὴν τῆς τοιαύτης καταστροφῆς ἀπεστάλησαν πολλαὶ ἐγκύκλιοι εἰς τοὺς ἐπιθεωρητὰς τῶν σχολείων καὶ ἱκαναὶ σημειώσεις κατεχωρήθησαν ἐν τῷ Διοικητικῷ δελτίῳ τοῦ ὑπὸ τὴν διεύθυνσίν μου ὑπουργείου. Ὅπως δὴ ποτε ὅμως καθήκον ἐμὸν κρίνω ν' ἀνταποκριθῶ πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν ἣν οἱ ἐμοὶ συναδέλφοι ἐξεφράσαντό μοι, ἐπικαλούμενοι καὶ αὖθις τὴν συνδρομὴν τῶν διδασκάλων.

»Ὅθεν παρακαλῶ ὑμᾶς, κύριε νομάρχα, ν' ἀποστείλητε εἰς πάντας τοὺς κατὰ τὴν ἡμετέραν περιφέρειαν διδασκάλους ὁδηγίας, ὅπως διδάσκωσι τοὺς μαθητὰς νὰ διακρίνωσι τὰ ἐπιβλαβῆ τῶν χρησίμων τῆ γεωργία ἐντόμων καὶ παροτρύνουσιν αὐτοὺς εἰς προστασίαν τούτων καὶ καταστροφὴν ἐκείνων.

»Ἀνάγκη προσέτι οἱ διδάσκαλοι νὰ πείσωσι τὰ παιδία ὅτι παραβλάπτουσι τὰ ἴδια συμφέροντα, καταστρέφοντα τὰς φωλεὰς πτηνῶν, καὶ ὅτι οὕτω πράττοντα οὐ μόνον ἀχάριστα, ἀλλὰ καὶ ἀπερίσκεπτα δεικνύνται. Δέον ἐπίσης νὰ ὑποδειχθῇ ὅτι οἱ παραβάται τῶν οδηγιῶν τούτων θέλουσι αὐστηρῶς τιμωρηθῆ. Διότι κατὰ τοὺς ἰσχύοντας περὶ θήρας νόμους οἱ νομάρχαι ἔχουσι τὴν ἀναγκαίαν ἐξουσίαν ὅπως προλαμβάνωσι τὴν καταστροφὴν τῶν πτηνῶν, δυνάμενοι νὰ ἐπιβάλλωσι πρόστιμον 16 μέχρις ἑκατὸν δραχμῶν εἰς τοὺς φωραθέντας ἐνόχους παραβάσεως τῶν σχετικῶν περὶ τούτου διατάξεων.

»Ἐκτὸς τούτου οἱ διδάσκαλοι ὀφείλουσι νὰ ὑπομνήσωσι εἰς τοὺς γονεῖς, ὅτι μὴ προλαμβάνοντες τὴν ὑπὸ τῶν τέκνων των καταστροφὴν τῶν φωλεῶν, ἐκτὸς τῆς ζημίας ἥτις ἐκ τῆς καταστροφῆς ταύτης προγίνεται εἰς αὐτοὺς, εἰσι πρὸς τούτοις ὑπόχρησι διὰ τὴν ἀπότισιν τοῦ προστίμου τῶν τιμωρηθησομένων ἀνηλικῶν τέκνων των.

»Καταλήγων, προστίθημι ὅτι εἰς τινας δήμους οἱ διδάσκαλοι, ἀριστα σκεπτόμενοι, ἰδρύσαντο ἐταιρίας ἐκ μαθητῶν πρὸς προστασίαν τῶν ὀφελίμων ζώων. Αἱ τοιαῦται ἐταιρίαι μεγίστας ἐπὶ πνήγεκον ὀφελείας καὶ θέλω τὰ μάλιστα εὐχαριστηθῆ ἂν ἴδω αὐξάνοντα τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν.

»Πέποιθα, κύριε νομάρχα, ὅτι θέλετε καταβάλλει πᾶσαν προσπάθειαν πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς παρουσίας ἐγκυκλίου.

»Ὁ ἐπὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως ὑπουργός

ΒΑΛΔΙΚΤΑΝ.

Ἐν Ῥώμῃ ὑπῆρχε ναὸς τῆς Τιμῆς, ἀλλ' οὐδεὶς εἰσεχώρει εἰς αὐτὸν, ἐὰν μὴ διήρχετο δι' ἐτέρου ναοῦ ἀφιερωμένου τῇ Ἀρετῇ.

ΕΠΙΝΟΗΣΙΣ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΩΝ

Πολλοί αποδίδουσι τὴν ἐπινοήσιν τῶν συναλλαγματικῶν εἰς τοὺς Ἰουδαίους ἢ Φλωρεντινοὺς, ἀποδιωθέντας ἀπὸ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἰταλίας. Οἱ Ἰουδαῖοι, ἀποδιωθέντες τῆς Γαλλίας ἐπὶ Φιλίππου Αὐγούστου κατὰ τὸ 1184, καὶ ἐπὶ Φιλίππου τοῦ Μακροῦ κατὰ τὸ 1316, κατέφυγον εἰς Λομβαρδίαν· ἐκεῖθεν δὲ ἐξέδωκαν συναλλαγματικὰς εἰς διαταγὴν περιηγητῶν ἀποδημούντων εἰς Γαλλίαν. Οἱ περιηγηταὶ οὗτοι, ἀποδόντες τὸ ἀντίτιμον τῶν συναλλαγματικῶν τούτων εἰς τοὺς Ἰουδαίους, ἐπληρώθησαν ἐν Γαλλίᾳ διὰ τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς χρημάτων. Ἐτεροὶ δὲ ἀποδίδουσι εἰς τοὺς Φλωρεντινοὺς τὴν ἐπινοήσιν ταύτην, διωχθέντας ἐκ τῆς Ἰταλίας ὑπὸ τῶν Γιβελίνων. Ὁ Michel Chevalier, εἰς τῶν διασημοτέρων οἰκονομολόγων καὶ διδασκάλων τῆς ἐπιστήμης, παραδεχόμενος τὴν πρώτην γνώμην, ἀποφαίνεται ὅτι «τὸ ἐπικρατοῦν τότε πνεῦμα τῆς διαρπαγῆς ἠνάγκασεν ὁμάδα τινὰ ἀνθρώπων, τοὺς Ἰουδαίους, ἀμυνομένους πρὸς τὴν βίαν, νὰ ἐπινοήσωσιν ὄργανόν τι μεταβιβαστικὸν χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἥτοι τὴν συναλλαγματικὴν, θεωρουμένην σήμερον ὡς τὴν κρηπίδα τῶν πιστωτικῶν ἐργασιῶν.» Ἐτεροὶ πάλιν ἰσχυρίσθησαν ὅτι αἱ συναλλαγματικαὶ προέκυψαν ἐκ τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐξαγωγῆς τῶν χρημάτων καὶ τοῦ ἐκτοπισμοῦ αὐτῶν, καθότι διὰ τῆς ἐκδόσεως συναλλαγματικῶν καὶ ἡ ἐξαγωγή τῶν πολυτίμων μετάλλων κατωρθοῦτο καὶ οἱ τόκοι τῶν χρημάτων ἐκαλύπτοντο.

Τὸ συμβόλαιον τοῦ συναλλάγματος δὲν ἦτον ἐκ τῶν ἀγνώστων ἢ ἐκ τῶν μὴ χρησίμων εἰς τοὺς ἀρχαίους Ἕλληνας μέσων τοῦ ἐμπορίου. Ἐν τῷ τραπεζιτικῷ τοῦ Ἰσοκράτους ἀνευρίσκειται ἀδιστακτικῶς ἢ ἐκ τῆς συναλλαγῆς παραγομένη ἑνοχικὴ σχέσις, ἀλλὰ τὰ τοιαῦτα συναλλάγματα ἦσαν λίαν σπάνια καὶ δὲν ἔφερον τὸν τύπον «εἰς διαταγὴν», οὐ ἄνευ ἢ συναφθεῖσα σχέσις περιορίζεται εἰς μόνον τὰ ἀπ' ἀρχῆς συμβληθέντα δύο πρόσωπα. Ἐν ᾧ ὁ Στρατοκλῆς ἔμελλε νὰ πλεύσῃ ἀπὸ Ἀθήνας εἰς τὸν Πόντον, ὁ υἱὸς τοῦ Σωπαίου ἔλαβε παρ' αὐτοῦ χρήματα εἰς τὰς Ἀθήνας, καὶ ἐξέδωκε παραγγελίαν πρὸς τὸν ἐν τῷ Πόντῳ πατέρα του νὰ πληρώσῃ εἰς τὸν Στρατοκλέα τὰ χρήματα. Ἐὰν δὲ ὁ Σωπαῖος δὲν ἐδέχετο νὰ πληρώσῃ, ὁ δὲ Στρατοκλῆς ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας δὲν εὗρισκε τὸν ἐκδόντα τὴν παραγγελίαν διὰ νὰ λάβῃ παρ' αὐτοῦ τὰ χρήματα, ὁ τραπεζίτης Πασίων ἐγένετο ἐγγυητὴς, διὰ νὰ πληρώσῃ αὐτὰ καὶ τὸν τόκον αὐτῶν. Ἡ πράξις αὕτη δὲν διέφερεν ἀπὸ τὴν συναλλαγματικὴν τὴν σήμερον ἐν χρήσει, ἐὰν ὁ Σωπαῖος ὄφειλε νὰ ἐκτελέσῃ τὴν παραγγε-

λίαν τῆς πληρωμῆς εἰς πάντα κομιστὴν αὐτῆς, καὶ ἂν ὁ Στρατοκλῆς ἠδύνατο νὰ μεταβιβάσῃ εἰς ἄλλον τὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ἐκδοθεῖσαν κατὰ πρῶτον παραγγελίαν. Περὶ τούτων δὲν ἔχομεν πληροφορίας. Δὲν δυνάμεθα ὅμως ν' ἀμφιβάλλωμεν μετὰ λόγου, ὅτι οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπενόησαν καὶ μετεχειρίσθησαν πάντα τὰ χρήσιμα εἰς τὴν ἐυκολίαν τῆς ἐνεργείας τοῦ ἐμπορίου κατ' ἐκείνους τοὺς καιροὺς. Δὲν ἦσαν ἀνώτεροι τῆς δυνάμεως τῆς ἐλληνικῆς ἐπινοίας οἱ σήμερον φαινόμενοι καὶ τὸ πάλαι ἄχρηστοὶ τρόποι τῆς κυκλοφορίας καὶ διαβιβάσεως τῶν χρημάτων, ἀλλὰ δὲν ὑπηγορεύθησαν οὔτε ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, οὔτε ὑπὸ τοῦ συμφέροντος τοῦ ἐμπορίου ἐν τῇ ἐποχῇ ἐκείνῃ.¹

Ἐπάρχουσι φράσεις τινὲς ἢ λέξεις, ἢ παροιμίαι, ἃς ἐπαναλαμβάνομεν κατὰ παράδοσιν καὶ ὁμιλοῦντες καὶ γράφοντες, χωρὶς νὰ εἰξεύρωμεν ἀκριβῶς, πολλοὶ τοῦλάχιστον ἐξ ἡμῶν, ποία εἶναι ἡ πραγματικὴ ἔννοια καὶ ἡ ἱστορικὴ αὐτῶν καταγωγὴ, εἴτε ἐλληνικὴ, εἴτε ξένη. Ἄλλαι μὲν ἐξ αὐτῶν περιήλθον εἰς κοινὴν χρῆσιν ἐκ χωρίου παλαιοῦ τινὸς συγγραφέως, ἄλλαι ἐξ ἱστορικοῦ γεγονότος καὶ ἄλλαι ἐκ μυθικῆς τινος παραδόσεως. Ἐκ τῶν παροιμιωδῶν τούτων φράσεων συνελέξαμεν τὰς μάλλον εὐχρηστοὺς καὶ προσεπαθήσαμεν νὰ ἐξηγήσωμεν, κατὰ τὰ ἀσφαλέστερα διδόμενα, πόθεν προήλθον καὶ ποία εἶναι ἡ κυρία αὐτῶν σημασία. Ἐὰν ἀναγνώστης τις τῆς Ἐστίας τυχῆ νὰ λύσῃ ἐκ τοῦ ἀναγνώσματος τούτου πολυχρόνιον τινὰ ἀπορίαν καὶ πάσῃ ἐπαναλαμβάνων πλέον μηχανικῶς βῆσιν, ἢν παρέλαβε παρ' ἄλλων ἐν ἀγνοίᾳ, ὡς νόμισμα, οὐ οὐδέποτε ἐξήτασε τὴν ἐπιγραφήν καὶ τὸν γενέθλιον τόπον, ἢ νομίσωμεν τοῦτο ἐπαρκῆ τοῦ κύπου τῆς ἀπανθίσεως ἀμοιβῆν.

A. Σ. Β.

ΛΥΣΙΣ ΔΙΑΛΕΚΤΙΚΩΝ ΑΠΟΡΙΩΝ

Ἡ οὐρὰ τοῦ κυνὸς τοῦ Ἀλκιβιάδου.

Πολλάκις βεβαίως ἠκούσατε ν' ἀναφέρωσι τὸ στρατήγημα τοῦτο τοῦ πολυτρόπου δημαγωγοῦ τῶν Ἀθηναίων. Ὅσάκις θέλωσι νὰ ἐλέγξωσιν τινὰ ὅτι, ἐνῶ εἰς τὸ φανερόν προσποιεῖται ὅτι ἀσχολεῖται εἰς πράγματα ἀσήμαντα καὶ ἀστεία, κρύφα μηχανορραφεῖ σπουδαιότερα, ἀναφέρουσι τὴν οὐρὰν τοῦ κυνὸς τοῦ Ἀλκιβιάδου. Ὁ κύων οὗτος ἦτο, κατὰ τὸν Πλούταρχον, θαυμαστὸς τὸ μέγεθος καὶ τὸ εἶδος καὶ ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ πολυταλάντου κυρίου του ἀντιἑβδομήκοντα μῶν, ἥτοι ἐπέκεινα τῶν ἐξ ἑκατῶν σημερινῶν φράγκων. Ὁ δῆμος δλόκληρος ἠγάπα καὶ ἐθώπευσε τὸ σπάνιον ζῶον· ἀλλ' ἡμέραν τινὰ ὁ κύων ἐνεφανίσθη εἰς τὴν ἀγορὰν ἔχων κεκομμένην τὴν ὄραιστατὴν αὐτοῦ οὐρὰν. Θόρυβος εὐθύς μέγας καὶ ὕβρεις κατὰ τοῦ ἀκρωτηριάσαντος τὸ ἀγαπητὸν ζῶον! Ἀλλὰ ταχέως γνωστοποιεῖται ὅτι ὁ ἔνοχος εἶναι αὐτὸς ὁ Ἀλκιβιάδης. Τότε δὲ πλέον ἡ ἀγανάκτησις τοῦ δημοσίου δὲν ἔχει ὄρια! Τρέχουσιν εἰς τὸν οἶκόν του οἱ φίλοι καὶ οἱ οἰκεῖοι τοῦ Ἀλκιβιάδου καὶ γνωστοποιοῦσιν

1. Ἐραν. ἐκ τῆς Πλουτολ. ὑπὸ I. Α. Σούστου καὶ τῶν Ἀγγ. τοῦ Ἐμπορίου ὑπὸ F. Νούτῃ.